

بی تکلیفی «آنتیگون» در تهران

■ **شرق:** قرار بود این روزهایی که گذشت نمایش «آنتیگون» به کارگردانی «همایون غنی‌زاده» با بازی بازیگرانی از استونی در تماشاخانه ایرانشهر به صحنه برود. تماشاخانه نیز در زمان مقرر سالن را در اختیار گروه قرار داد و بازیگران نیز در زمان مقرر به تهران آمدند. گروه اجرایی آنتیگون که در بیست و نهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر به صحنه رفته بود، فیلم اجرا را پیش از ورود گروه بازیگران در اختیار شورای نظارت و ارزشیابی گذاشت اما شورای نظارت صدور مجوز را منوط به باریبندی در سالن کردند و بعد از بازدید از کار اعلام کردند که موارد اصلاحی را به گروه ابلاغ کرده‌اند. این نکته‌ای بود که قادر آشنا رییس مرکز هنرهای نمایشی نیز به آن اشاره کرد. اما تماشاخانه ایرانشهر می‌گوید هیچ ابلاغی از شورا به این تماشاخانه نشده است. روابط عمومی گروه تئاتر «هنگو» نیز اعلام کرده است: «جهت اطلاع‌رسانی و کمک به اداره کل هنرهای نمایشی و ریاست محترم آن جناب آقای آشنا برای یافتن حقیقت اعلام می‌کنیم از ازل تا به امروز هیچ گونه اصلاحیه‌ای چه به صورت مکتوب و چه به صورت شفاهی، به منظور اجرای نمایش «آنتیگون» به کارگردانی همایون غنی‌زاده در تماشاخانه ایرانشهر از سوی شورای محترم ارزشیابی و نظارت به گروه ارائه نشده است.»بعد از این نمایش قرار است سالن شماره یک تماشاخانه ایرانشهر در اختیار یک گروه ایتالیایی قرار بگیرد که دو نمایش «لو» و ۳ (A+B) به کارگردانی کلودیا سوراچه به صحنه برود. این دو نمایش که جایزه نخست کارگردانی را از بیست و نهمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر دریافت کرده‌اند به زبان ایتالیایی به صحنه خواهد رفت و پیمان معادی و محمد یعقوبی قرار است به عنوان راوی این دو نمایش متن را بازخوانی کنند. بنا به خبری که گروه اجرایی در اختیار رسانه‌ها گذاشته‌اند روایت این دو نمایش که کاری از گروه تئاتر Moto Imago است به زبان ایتالیایی بوده و در مدت‌زمان اجرا به صورت جمله به جمله ترجمه می‌شود.محمد یعقوبی و پیمان معادی در حالی قرار است راوی این نمایش باشند که قرار است نمایش «خشکسالی و دروغ» به مدت یک هفته در تالار حافظ شیراز به صحنه برود؛ نمایشی که تنها نمایشی نیست که این روزها از تهران میهمان شیراز است. در هفته‌ای که گذشت نمایش «این تابستان فراموشت خواهم کرد» به کارگردانی بهاره رهنما در شیراز به صحنه رفت و با استقبال تماشاگران این شهر روبه‌رو شد. «خشکسالی و دروغ» با کارگردانی محمد یعقوبی و بازی پیمان معادی، اپدا کیخایی، باران کوثری و علی سربای در شیراز به صحنه خواهد رفت.

دور ایران

وزیر ارشاد:

مشکل جدی در سینما وجود ندارد

پایگاه اطلاع‌رسانی دولت این بار از قول سید محمد حسینی وزیر ارشاد اعلام کرده است که «در سینما مشکل جدی وجود ندارد». وی گفت: «در سینما از گذشته راهکارهایی از جمله سازو کارها و آیین‌نامه‌های مربوط به اکران فیلم‌ها داشته‌ایم که مربوط به زمان فعلی هم نیست که باید به این آیین‌نامه‌ها پایبند باشیم و اگر نیاز به اصلاحاتی دارد، باید پیشنهاد داده شود. تا زمانی که یک مقرراتی وجود دارد، باید تمکین کنیم.»وی اشاره به شرایط خوب سینما اظهار داشت: «در حال حاضر سینما شرایط خوبی دارد و فیلم‌هایی که اکران می‌شود، با استقبال گسترده مردم مواجه شده که حتی فروش برخی فیلم‌ها روزانه ۱۱۰ میلیون تومان هم بیشتر شده و این بی‌سابقه بوده است که در گذشته نظیر آن را نداشته‌ایم. خوشبختانه در بحث سینما مشکل جدی وجود ندارد البته همواره اختلاف نظرهایی وجود داشته که باید با توافقات انجام شده جلوی ضرر و لطمه به سینمای کشور را گرفت.»

ادامه کمک سینماگران به مناطق زلزله‌زده

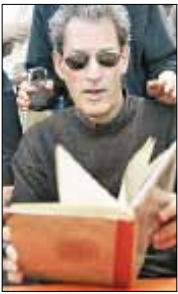
■ سینماگران با کمک‌های نقدی جمع‌آوری‌شده، یک خانه فرهنگ و مرکز مشاوره و مددکاری در یکی از مناطق زلزله‌زده احداث می‌کنند. پرویز پرستویی، یکی از اعضای ستاد کمک‌رسانی سینماگران به زلزله‌زدگان آذری، با اعلام این مطلب خبر داده است: «بعد از بازدیدی که از مناطق زلزله‌زده داشتیم و صحبت با بازمانده‌ها و مسوولان محلی با توجه به اینکه اکثر اقدامات اورژانسی اولیه و کمک‌های فوری مورد نیاز به غیر از اسکان انجام شده که البته اسکان بازماندگان با توجه به آب و هوای منطقه امر بسیار ضروری و فوری است، به نظر می‌رسد آن چیزی که کمتر مورد توجه قرار گرفته، توجه به مسایل روحی و روانی و خلایه‌ای عاطفی است که بازماندگان به تدریج دچار آن خواهند شد.»این بازیگرشناخته شده افزود: «فعالیت سینماگران و سفرشان به منطقه بیشتر به منظور ابراز همدردی با بازماندگان و همچنین حرکتی نمادین برای جلب بیش از پیش افکار عمومی به این موضوع است. در کنار این امر مهم جامعه اصناف سینمایی از محل حمایت‌های به‌عمل آمده و منابعی که از طریق مردم و هنرمندان در اختیار قرار گرفته، تصمیم به احداث یک خانه فرهنگ و مرکز مشاوره و مددکاری گرفت.»

پل استر نویسنده محبوب آمریکایی هم‌زمان با انتشار جدیدترین رمانش با عنوان «دفترچه خاطرات زمستانی» در صدر جدول پرفروش‌ترین‌های آمریکایی قرار دارد. با این حال این‌بار حضور او در صفحه اول مطبوعات آمریکا بیشتر مربوط می‌شود به اظهارات او درباره سیاستمداران آمریکایی.اورسما در گفت‌وگوهای اخیرش جمهوریخواهان و از همه بیشتر میت رامنی را مروج خشونت دانسته است. اما جنجالی‌ترین اظهارنظر اخیر او برمی گردد به مقایسه جمهوریخواهان و سیاستمداران دست‌راستی آمریکایی با نیروهای جهادی و طالبان. روزنامه «واشنگتن‌پست» این قیاس را عجیب‌ترین اظهارنظر پل استر خوانده و نوشته است: «او درباره سیاست حرف نمی‌زند، اما وقتی تصمیم بگیرد سراغ سیاست و سیاستمداران برود ادبیات گستاخانه‌ای را انتخاب می‌کند که انگار ترجیح می‌دهد

پل استر نویسنده محبوب آمریکایی هم‌زمان با انتشار جدیدترین رمانش با عنوان «دفترچه خاطرات زمستانی» در صدر جدول پرفروش‌ترین‌های آمریکایی قرار دارد. با این حال این‌بار حضور او در صفحه اول مطبوعات آمریکا بیشتر مربوط می‌شود به اظهارات او درباره سیاستمداران آمریکایی.اورسما در گفت‌وگوهای اخیرش جمهوریخواهان و از همه بیشتر میت رامنی را مروج خشونت دانسته است. اما جنجالی‌ترین اظهارنظر اخیر او برمی گردد به مقایسه جمهوریخواهان و سیاستمداران دست‌راستی آمریکایی را با نیروهای جهادی و طالبان. روزنامه «واشنگتن‌پست» این قیاس را عجیب‌ترین اظهارنظر پل استر خوانده و نوشته است: «او درباره سیاست حرف نمی‌زند، اما وقتی تصمیم بگیرد سراغ سیاست و سیاستمداران برود ادبیات گستاخانه‌ای را انتخاب می‌کند که انگار ترجیح می‌دهد

پل استر: هنوز کابوس ۱۱ سپتامبر مرا رها نکرده است

امیلی امرایی

امیلی امرایی، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

بوش هشت‌سال تمام برای مردم آمریکا ساخت، استر می‌گوید هنوز کابوس ۱۱ سپتامبر او را رها نکرده است. استر تازه‌ترین رمانش را در حال و هوایی نوشته است که تازه مارش را از دست داده بود و کابوس‌های ۱۱ سپتامبر مدام سراغش می‌آمدند، دفترچه خاطرات زمستانی یکی از کتاب‌های استر است که به شدت نشأت گرفته از خاطرات شخصی او هستند، تجربه نشان داده است که کتاب‌هایی که او با این محوریت نوشته است اغلب از فروش فوق‌العاده‌ای برخوردار می‌شوند، درست مانند اختراع انزوا و دست به دهان. این بار هم استر در شصت‌وسومین زمستان زندگی خود اثری را نوشته است که باید آن را داستانی درباره همه آنچه که دغدغه‌های اوست دانست، از حواس پنج‌گانه تا تن و بدن و خانواده و ترس‌هایی که در زندگی روزمره با آن باید زیست.

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

پل استر، نویسنده محبوب آمریکایی

نقش ترحم در نقد تولیدات هنری

مرضیه رسولی

■ فیلم «کلافه‌رمزی و بچه‌منه» را دیده بود و می‌گفت فیلم خوبی است و پشت‌بندش: «مگر بضاعت سینمای ایران چقدر است که انتظار شاهکار از «برج طهماسب» و «حمید جبلی» دارید؟ وقتی تماشاگران بعد از دیدن فیلمی از سینما بیرون می‌آیند و با هم درساره فیلم صحبت می‌کنند و آن را به زبان خود نقد می‌کنند، موضع‌گیری آنها معمولاً از یکی از این دوحالت خارج نیست: فیلم بدی بود چون انتظارات مرا از سینما برآورده نکرد یا فیلم خوبی بود، مگر چه انتظاری از این سینما دارید؟ اینجا ایران است، اروپا و آمریکا نیست. وضع درباره دیگر آثار هنری از کتاب گرفته تا تئاتر و موسیقی و هنرهای تجسمی هم همین است. یک اثر بد ارزیابی می‌شود چون معمولاً مخاطبش به آن نگاهی مستقل فراتر از شرایطی که اثر هنری در آن ساخته شده دارد یا عنوان خوب و شاهکار به یک اثر هنری داده می‌شود چون نباید آن را از شرایط و تاریخی که در آن ساخته شده عریان کرد. برخی مخاطبان یا حتی منتقدان آثار هنری از بیسرون و از فاصله‌ای دورتر به آن نگاه می‌کنند. هیچ عاطفه و احساساتی در این نقد خیل نیست اما برخی دیگر اول آن را درونی می‌کنند، با جزئیات اثر هنری همذات‌پنداری می‌کنند و بعد نظر خود را می‌گویند؛ نظری که به سبب همذات‌پنداری با آن و یکی انگاشتن خود با آن، به ترحم آلوده می‌شود. مگر کارگردان چه حلی مالی‌ای داشته که از او انتظار یک لوکسین بی‌نقص را دارد؟ مگر در اینجا یک نویسنده چقدر حق‌الزحمه بابت داستانش می‌گیرد که توقع داردی شاهکار بنویسد؟ مگر امکانات صحنه‌های تئاتر ایران آشنا نیستند؟ مگر نمی‌توانید بردن یک تئاتر روی صحنه یا چه شرایطی روبه‌روست؟ یا اثر با آگاهی به شرایط، با در نظر گرفتن امکانات و محدودیت‌ها و کنار آمدن با آن تولید می‌شود اما کاستی‌های خود را هم گردن همین محدودیت‌ها می‌اندازد. حرف بر سر شرایط غیرمتربقه و پیش‌بینی‌نشده نیست، حرف بر سر شرایطی است که تولیدکننده اثر اثر هنری با وقوف به آنها کارش را تولید می‌کند. ساخت اثر نشان می‌دهد که او شرایط را پذیرفته و اثری که تولید می‌کند گواه این پذیرش است.

اما جمله «اینجا ایران است» گاهی چنان به عنوان جمله تازه خبری از دهان توجیه‌کنندگان اثر هنری‌ای که در ایران ساخته شده بیرون می‌آید که گویا تا قبل از آن شما نمی‌دانستید متعلق به کدام جغرافیا هستید یا اثر کجا تولید شده. «اینجا ایران است» را در جواب هر ایراد و اعتراضی می‌توان به‌کار برد و جواب گرفت. برخی تولیدکنندگان آثار هنسری و طرفداران این تولیدیلات، با زرنگی در پشت همین جمله سال‌هاست پناه گرفته‌اند و از آن ارتزاق می‌کنند. اگر فیلمنامه‌نویس فیلمنامه‌اش خوب نیست، اگر بازیگر از پس نقش خود به خوبی برنمی‌آید، اگر رمان ایرادهای تکنیکی دارد، اگر شما از یک تابلوی نقاشی وطنی خوششان نمی‌آید جواب همه یک است: اینجا ایران است.

باید در نقد آثار هنری رجم داشت، نباید زد و از ریشه قطع کرد، مگر این ریشه چقدر جان دارد که بخواییم با منفی‌نگری جانش را بگیریم. در اینجا کسانی هستند که هر نقدی را زدن تیشه به ریشه هنر می‌دانند، به گمان آنها درست این است که همیشه شرایط را از حاشیه‌به‌اصل بکشید، اثر هنری را پشت آن قایم کنید و از پس سوراخ سنبه‌های شرایط که مثل ملحفه‌ای روی این میلمان کشیده شده به آن نگاه کنید و رای دهید. نقد حرفه‌ای‌تر تولیدات هنری هم از قاعده نقد عامه مستثنا نیست. وضعیت تاریخی‌ای که یک اثر در آن به وجود آمده و گاه حتی شرایط زندگی، وضع خاندادی و معیشتی تولیدکننده اثر در نقد آن موثر است. در ریاضی برای ساده‌تر کردن عمل ضرب کردن می‌توان صف‌های یک عدد را کنار گذاشت و اعداد دیگر را در هم ضرب کرد و دست آخر صف‌ها را افزود. «اینجا ایران است» می‌تواند حکم همان صف‌ها را داشته باشد، می‌شود در گوشه نگهش داشت و بدون آن به نقد هنری نگاه کرد یا برعکس، می‌شود آن را طوری وسط کشید که جلوی دست و پا را بگیرد و حرف‌های بزرگی را که توی چشم می‌زنند، پر کند و باعث مطهر و منز شدن اثر و خفنی شدن نقدهای وارده شود.

پیشخوان

■ ایسنا: کمپانی فیلم «ممنتو اینترنشنال» چندین پروژه جدید از جمله جدیدترین فیلم اسفر فرهادی را در جریان جشنواره فیلم تورنتو پیش‌فروش می‌کند. وی جدیدترین پروژه خود را از ماه اکتبر در پاریس مقابل دوربین می‌برد و این اولین فیلمی خواهد بود که فرهادی خارج از ایران می‌سازد. به گزارش سینمای اروپا این فیلم تا بهار سال ۲۰۱۲ آماده خواهد شد.

■ بلند: فرودگاه دوبلین در هر روز از ماه سپتامبر پنج نسخه از مجموعه داستان‌های «دوبلینی‌ها»، شاهکار ادبی جیمز جویس را به صورت رایگان در اختیار مسافران خود قرار می‌دهد. این کتاب‌ها به همراه یادداشت «مرا بردار مجانی هستم» در فرودگاه شهر دوبلین قرار می‌گیرند. این برنامه هم‌زمان با فست‌یوال تئاتر دوبلین است که از ۲۷ سپتامبر تا ۱۴ اکتبر برگزار می‌شود و بخشی از آن به «دوبلینی‌ها»ی جویس اختصاص داده شده است. مسافرانی که موفق می‌شوند به این کتاب‌ها دست پیدا کنند، شانس بردن بلیت تئاتر «دوبلینی‌ها» را نیز خواهند داشت.

ادب‌و‌هنر